

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 8Nt/4/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8517010125
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladimír Gurka
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2017:8517010125.4

Uznesenie

Okresný súd Stará Ľubovňa v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Vladimíra Gurku a prísediacich sudcov Bohumila Živčáka a Jána Petriláka na verejnom zasadnutí dňa 6. novembra 2017 v Starej Ľubovni, o návrhu odsúdeného A. O. na obnovu konania takto

rozhodol:

Súd podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku **z a m i e t a** návrh odsúdeného A. O., nar. XX.X.XXXX v Z. H., trvale bytom G. XXX, t.č. ÚVV a ÚVTOS v Prešove na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 1T/117/2015.

odôvodnenie:

1. Odsúdený A. O. doručil súdu dňa 3.5.2017 návrh na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 1T/117/2015. Svoj návrh odôvodnil tým, že má nového svedka, ktorý sedí za to, čo aj on a je tiež vo výkone trestu odňatia slobody. Zároveň navrhol vypočuť osoby, ktoré v návrhu označil iba menom a priezviskom.

2. Na vytýčených verejných zasadnutiach trval na svojom návrhu. Uviedol, že v konaní vedenom pod sp. zn. 1T/117/2015 sa priznal z dôvodu, že mama poškodenej viackrát volala, aby to zobral na seba, že z toho nič nebude mať. Prvýkrát mu volala na druhý deň potom, ako sa to stalo. Počas pohrebu babky, kedy malo dôjsť ku skutku, za ktorý bol v konaní pod sp. zn. 1T/117/2015 uznaný vinným, bol doma so súrodencami, a to asi s 8 až 9 súrodencami, o ktorých sa staral, pričom s varením mu pomáhala aj švagriná L. O. a potom bol s kamarátmi v Čirči. Rodina poškodenej chcela, aby s poškodenou žil, pretože sa poškodená reže. On však odmietal žiť s poškodenou. Za tým účelom prišla rodina poškodenej aj k nim domov, nevedel však uviesť presný dátum, ale pamätal si, že to bolo 19.-teho, a to v roku 2015 alebo 2016. Pri tomto boli prítomní rodičia odsúdeného. K dôvodu, prečo až teraz podal návrh na obnovu konania uviedol, že až po stretnutí s U. C. z U. zistil, že sedí nadarmo, keďže menovaný žil s poškodenou sexuálne a je za to odsúdený. Z výkonu trestu odňatia slobody komunikuje s rodičmi.

3. Súd po vykonanom dokazovaní výsluchom obvineného, svedkov L. O. (švagriná odsúdeného), S. O. (matka odsúdeného) a M. O. (strýko odsúdeného), spismi tunajšieho súdu sp. zn. 1T/117/2015 a 1T/109/2015 a jeho vyhodnotení dospel k záveru, že návrh odsúdeného nie je dôvodný.

4. Podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

5. Podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku, súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. poriadku.

6. Odsúdený svoj návrh na povolenie obnovy konania postavil na tvrdení, že sa skutku, za ktorý bol odsúdený v konaní vedenom na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 1T/117/2015 nedopustil s poukazom na skutočnosť, že v inkriminovanom čase, teda dňa 24.1.2014, nebol v obci U., kde malo dôjsť k sexuálnemu zneužitiu maloletej V.C., nar. X.XX.XXXX. Podnetom na podanie tohto návrhu bola pritom informácia od U. C. z U., ktorého stretol odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody, že aj on mal sexuálny styk s rovnakou poškodenou.

7. Svedkovia navrhnutí odsúdeným, ktorých súd vypočul, zhodne tvrdili, že odsúdený nebol na pohrebe svojej babky v obci U.. Takisto sa zhodli v tom, že rodina poškodenej mala prísť k rodine odsúdeného na pytačky. V ďalších skutkových okolnostiach sa však značne rozchádzali, a to tak svedkovia navzájom, ako aj vo vzťahu k výpovedi odsúdeného. Kým odsúdený tvrdil, že doma ostal s 8 až 9 súrodencami, matka odsúdeného uviedla, že odsúdený ostal doma počas pohrebu so 4 súrodencami, švagriná odsúdeného uviedla, že ostal s 3 súrodencami a strýko uvádzal, že ostal s 5 - 6 súrodencami. Pokiaľ ide o dátum pytačiek, strýko odsúdeného udával, že k pytačkám malo dôjsť v deň pohrebu babky odsúdeného, švagriná odsúdeného udávala, že to malo byť 16.-17. augusta v roku, kedy bol pohreb babky odsúdeného a odsúdený uviedol, že to malo byť 19.-teho, ale nevedel uviesť mesiac s tým, že bolo v roku 2015 alebo 2016. Odsúdený vo svojej výpovedi udával, že mu doma s varením pomáhala švagriná L. O., ktorá to však vo svojej výpovedi poprela s tým, že to bolo druhá švagriná.

8. Skutočnosť, že by sa odsúdený nezdržiaval v mieste spáchania skutku v čase jeho spáchania by mohla byť skutočnosťou ktorá by mohla odôvodniť iné rozhodnutie o vine. Súd však výpovede svedkov navrhnutých odsúdených považoval za účelové podané v snahe napomôcť odsúdenému. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že odsúdený z výkonu trestu odňatia slobody komunikuje so svojimi rodičmi, ktorí ho aj navštevujú. Z výpovede svedkyne L. O. pritom vyplýva, že sa doma bavili o skutku, ktorý mal spáchať odsúdený a že je to nezmysel, pretože by to neurobil. Je teda vysoko pravdepodobné, že v rodine bola dohoda o tom, ako vypovedať, čomu nasvedčuje aj správanie sa svedka M. O., strýka odsúdeného, ktorý na jednoduchú otázku, prečo chcel odsúdený, resp. jeho obhajca, aby sa zúčastnil verejného zasadnutia, resp. či mu vysvetlili, k čomu sa má vyjadriť na verejnom zasadnutí nevedel ani po viacerých vysvetleniach odpovedať, pričom následne zrazu otázke „porozumel“ s tým, že na vine sú tí z U..

9. Súd ďalej vychádzal aj zo skutočnosti, že odsúdený sa v konaní sp. zn. 1T/117/2015 priznal a uzavrel dohodu o vine a treste, ktorú súd napokon schválil. V prípravnom konaní pritom odsúdený podrobne popísal okolnosti skutku (napr. aj, že sa do poškodenej neodbavil, ale vytiahol svoj penis a odbavil sa vonku), čo takisto nasvedčuje, že odsúdený dňa 24.1.2014 bol v U. a reálne sa skutku dopustil. Ak by sa skutku skutočne nemal dopustiť, nedáva zmysel, aby takto dopodrobna opísal skutok, ktorý sa mu kládol za vinu. Súdu sa tiež javí ako absurdné, aby sa odsúdený priznal ku skutku, za ktorý mu hrozil trest odňatia slobody 3 až 10 rokov, ak by skutočne v inkriminovaný deň ani nebol v obci U., nenavrhol vypočutie svedkov, ktorí by mu dosvedčili, že v U. skutočne nebol, odpykal si časť trestu odňatia slobody a až po stretnutí s iným odsúdeným „náhle“ zistil, že skutok vlastne nespáchal využívajúc situáciu, že iný odsúdený sa sexuálne stýkal s tou istou poškodenou. Takisto sa javí absurdné, že všetci vypočutí svedkovia navrhnutí odsúdeným vedeli v čase vedenia konania 1T/117/2015 o tom, že odsúdený sa skutku nemohol dopustiť, pretože v U. dňa 24.1.2014 ani nebol, ale nikto z nich túto skutočnosť polícii neoznámil. Ku skutku U. C. pritom došlo v júli 2014, teda po pol roku odvtedy, kedy skutok spáchal odsúdený A. O.. V tomto smere je potrebné uviesť, že trestné právo je stavané na zásade individuálnej trestnej zodpovednosti, teda vychádza z toho, že každý zodpovedá zásadne iba za to, čo svojím konaním sám zavinil. Je úplne reálne, že maloletá poškodená mohla mať a mala sexuálny styk s dvoma rôznymi osobami nezávisle od seba, a to v dvoch rôznych obdobiach a na dvoch rôznych miestach. Odsúdený na druhom verejnom zasadnutí tiež uviedol, že mu matka poškodenej volala na druhý deň po tom, čo sa to stalo. Z výpovede poškodenej v prípravnom konaní, ktoré sa na súde viedlo pod sp. zn. 1T/117/2015 pritom vyplýva, že odsúdený sa s poškodenou dohodli na tom, že to nikomu nepovedia a z výpovede otca poškodenej vyplýva, že sa o skutku dozvedeli až od vyšetrovateľa, pričom otec poškodenej vypovedal dňa 11.6.2015 a trestné stíhanie bolo začaté dňa 6.5.2015.

10. Z uvedených skutočností a nezrovnalostí vo výpovedi odsúdeného súd dospel k záveru, že podaný návrh odsúdeného bol podaný účelovo v snahe vyhnúť sa trestu odňatia slobody využijúc situáciu a informáciu od iného odsúdeného. Vzhľadom na uvedené úvahy súd dospel k záveru, že nemal preukázané, že by boli splnené podmienky na povolenie obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 Tr. poriadku, preto súd návrh odsúdeného v zmysle § 399 ods. 2 Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať Okresnému súdu Stará Ľubovňa do troch dní od oznámenia tohto uznesenia. Oznámením uznesenia bolo jeho vyhlásenie. Sťažnosť má odkladný účinok.